

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

P9\_TA(2021)0016

**Konektywność i stosunki UE–Azja****Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie konektywności i stosunków UE–Azja (2020/2115(INI))**

(2021/C 456/10)

*Parlament Europejski,*

- uwzględniając globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z dnia 28 czerwca 2016 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 19 września 2018 r. pt. „Łącząc Europę i Azję – elementy składowe strategii UE” (JOIN(2018)0031),
- uwzględniając partnerstwo między UE a Japonią na rzecz zrównoważonej konektywności i infrastruktury wysokiej jakości z dnia 27 września 2019 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację UE–USA w sprawie regionu Azji i Pacyfiku z dnia 12 lipca 2012 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie zwiększenia współpracy UE w zakresie bezpieczeństwa w Azji i w stosunkach z tym kontynentem,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 15 maja 2019 r. pt.: „UE i Azja Środkowa: nowe możliwości wzmocnienia partnerstwa” (JOIN(2019)0009),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 9 marca 2020 r. pt. „W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką” (JOIN(2020)0004),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 16 kwietnia 2019 r. pt. „Unia Europejska, Ameryka Łacińska i Karaiby: partnerska współpraca na rzecz wspólnej przyszłości” (JOIN(2019)0006),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 27 kwietnia 2016 r. pt. „Zintegrowana polityka Unii Europejskiej w sprawie Arktyki” (JOIN(2016)0021),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 18 marca 2020 r. pt. „Polityka Partnerstwa Wschodniego po 2020 r.: Wzmacnianie odporności – Partnerstwo Wschodnie, które służy wszystkim” (JOIN(2020)0007),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2020 r. pt. „Plan gospodarczo-inwestycyjny dla Bałkanów Zachodnich” (COM(2020)0641),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 kwietnia 2020 r. pt. „Wsparcie dla regionu Bałkanów Zachodnich w zwalczaniu pandemii COVID-19 oraz ożywienie gospodarcze po pandemii. Wkład Komisji przed spotkaniem przywódców UE–Bałkanów Zachodnich w dniu 6 maja 2020 r.” (COM(2020)0315),
- uwzględniając program dotyczący sieci połączeń regionu Bałkanów Zachodnich przyjęty w 2015 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie strategicznego podejścia do kwestii odporności (JOIN(2017)0021),

**Czwartek, 21 stycznia 2021 r.**

- uwzględniając Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (z 2015 r.) oraz program działań z Addis Abeby w sprawie finansowania rozwoju (z 2015 r.),
  - uwzględniając zasady inwestowania w infrastrukturę wysokiej jakości przyjęte przez G20 w 2019 r. oraz plan działania na rzecz infrastruktury jako klasy aktywów z 2018 r.,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 stycznia 2020 r. pt. „Bezpieczne wprowadzanie sieci 5G w UE – wdrażanie unijnego zestawu narzędzi” (COM(2020)0050),
  - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego oraz konkluzje z 13. spotkania ministrów spraw zagranicznych państw Europy i Azji (ASEM), które odbyło się w dniach 20–21 listopada 2017 r.,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Handlu Międzynarodowego oraz Komisję Transportu i Turystyki,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0269/2020),
- A. mając na uwadze, że rozszerzona globalna strategia na rzecz konektywności dla UE wymaga skutecznego zarządzania i szerokiego zaangażowania państw członkowskich, a także zainteresowanych podmiotów gospodarczych i społecznych, aby skutecznie reprezentować podstawowe wartości i wspólne interesy UE;
- B. mając na uwadze, że w zglobalizowanym świecie, w którym sieć połączeń stale się rozrasta, UE musi wdrażać i prezentować strategię na rzecz konektywności, aby promować swoje interesy, wartości i stanowiska oraz zacieśniać współpracę z partnerami w dziedzinie cyfrowej oraz w dziedzinach zdrowia, bezpieczeństwa, transformacji ekologicznej, transportu, energetyki, a w szczególności interakcji międzyludzkich; mając na uwadze, że znaczny potencjał gospodarczy między Europą, Azją i innymi kontynentami pozostaje niewykorzystany z braku infrastruktury fizycznej i cyfrowej;
- C. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 dodatkowo uwypukliła znaczenie skutecznej unijnej strategii na rzecz konektywności, uwidoczniając zarówno słabe, jak i mocne strony europejskich i światowych sieci łączności; mając na uwadze, że bodźce gospodarcze po pandemii COVID-19 stworzą nowe możliwości i mogą stanowić punkt zwrotny w stronę inwestycji bardziej zrównoważonych, bardziej cyfrowych i ekologicznych, przy jednoczesnym zwiększeniu tempa realizacji naszych programów działań na rzecz konektywności z myślą o większej odporności;
- D. mając na uwadze, że globalna strategia na rzecz konektywności musi opierać się na zrównoważonym podejściu opartym na zasadach i powinna służyć osiągnięciu celów kluczowych polityk UE, takich jak Europejski Zielony Ład, transformacja cyfrowa i propagowanie praw człowieka na całym świecie; mając na uwadze, że regionalne i światowe ramy bezpieczeństwa powinny przyczynić się do stworzenia bezpiecznego środowiska umożliwiającego dobre funkcjonowanie stosunków między państwami; mając na uwadze, że ramy te powinny opierać się na sile Europy w dziedzinie polityki handlowej i dyplomacji oraz sprostać nowym i pilnym wyzwaniom, takim jak globalne zdrowie i bezpieczeństwo, zagrożenia hybrydowe, terroryzm i ubóstwo;
- E. mając na uwadze, że konektywność już teraz stanowi zasadniczy element wielu strategii UE; mając na uwadze, że należy zwiększyć spójność i widoczność całokształtu polityki konektywności; mając na uwadze, że globalna konektywność wpływa na konkurencyjność Europy i państw trzecich, zapewniając możliwości handlowe europejskim i innym przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, w celu osiągnięcia wspólnego dobrobytu;
- F. mając na uwadze, że zrównoważona strategia na rzecz konektywności powinna służyć realizacji celów zrównoważonego rozwoju ONZ;
- G. mając na uwadze, że aby wdrożyć unijną strategię na rzecz konektywności, trzeba będzie przeznaczyć na nią specjalne publiczne środki finansowe w wieloletnich ramach finansowych (WRF) na lata 2021–2027, przydzielić zasoby kadrowe oraz wznowić wysiłki w celu ułatwienia zaangażowania sektora publicznego, jak wyraźnie stwierdzono we wspólnym komunikacie z 2018 r. pt. „Łącząc Europę i Azję”; mając na uwadze, że wiele regionów znajdujących się w fazie rozwoju potrzebuje znacznych inwestycji opartych na zasadach, aby osiągnąć nową dynamikę gospodarczą, w szczególności po pandemii COVID-19;
- H. mając na uwadze, że z punktu widzenia UE, jako jednej z największych gospodarek na świecie i pioniera w dziedzinie współpracy regionalnej i jednoczenia ludzi, globalna strategia na rzecz konektywności może stanowić wartość dodaną w związku z wdrażaniem i propagowaniem jej światowego programu działania – w tym podejścia „Drużyna Europy” – oraz regionalnych programów działania, jak praca nad europejską strategią indopacyficzną i współpraca w ramach ASEM, dzięki synergii kluczowych polityk UE, a tym samym zwiększyć rolę UE jako podmiotu działającego w wymiarze globalnym;

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

- I. mając na uwadze, że umowy o wolnym handlu zawarte przez UE z Japonią i Koreą Południową spowodują wzrost wymiany handlowej między Azją a Europą i będą wymagać usprawnień infrastruktury transportowej;
- J. mając na uwadze, że strategia na rzecz konektywności nabrała dodatkowego znaczenia w świetle partnerstwa na rzecz konektywności UE–Japonia zawartego w 2019 r; mając na uwadze, że należy ustanowić partnerstwa z innymi partnerami azjatyckimi, w tym z Indiami, jako światowym podmiotem wschodzącym; mając na uwadze, że Afryka oraz kraje objęte europejską polityką sąsiedztwa należy uznać za regiony priorytetowe pod względem konektywności;
- K. mając na uwadze, że w strategii na rzecz konektywności należy też uwzględnić wspólny komunikat w sprawie stosunków między UE, Ameryką Łacińską i Karaibami;
- L. mając na uwadze, że globalną strategię na rzecz konektywności należy włączyć do programu prac Komisji na 2021 r.;
- M. mając na uwadze, że niezwykle istotne jest utrzymanie istniejącej już infrastruktury ekologicznych środków transportu w Europie i poza nią; mając na uwadze, że Europa musi zwiększyć inwestycje w zrównoważoną infrastrukturę, taką jak nowoczesna sieć kolei dużej prędkości, mogąca zastąpić część połączeń lotniczych w Europie; mając na uwadze, że z doświadczenia wynika, że niezrównoważone projekty prowadzą do wysokiego zadłużenia i marnotrawstwa zasobów, obniżają korzyści z inwestycji infrastrukturalnych na rzecz społeczności lokalnych, powodują zwiększone zanieczyszczenie i szkodliwie wpływają na środowisko;
- N. mając na uwadze, że w ostatnich latach globalne podmioty dostrzegły potencjał w zakresie połączeń transportowych i przejęły inicjatywę w dążeniu do strategicznego rozwoju globalnej infrastruktury; mając na uwadze, że pojawiają się nowe możliwości dotyczące sieci transportowych łączących UE i Azję, szczególnie w sektorach kolejowym i morskim; mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 pokazał, iż ciągłość transportu z Azją jest niezwykle istotna dla zagwarantowania łańcucha dostaw wszelkiego rodzaju towarów; mając na uwadze, że transport między UE a Azją dominuje na arenie światowej, jeśli chodzi o ilość przewożonych towarów i pokonywane odległości; mając na uwadze, że konieczne jest zagwarantowanie bezpieczeństwa, ochrony i zrównowazenia ekologicznego – ze szczególnym uwzględnieniem emisji gazów cieplarnianych – wszelkich środków transportu łączących UE a Azję;

### **Zasady strategii na rzecz konektywności**

1. zwraca uwagę na zasadniczą rolę konektywności w stosunkach geopolitycznych UE i jej państw członkowskich oraz podkreśla fakt, że konektywność, jako podstawowa dążność Unii Europejskiej, jest głęboko zakorzeniona w podejściu UE do wyzwań wewnętrznych i międzynarodowych; wskazuje, że polityka konektywności jest z powodzeniem realizowana w UE oraz że działania w tej dziedzinie są coraz częściej uwzględniane w stosunkach zewnętrznych UE z wieloma podmiotami;
2. zachęca Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do stworzenia globalnej unijnej strategii na rzecz konektywności, będącej rozszerzeniem obecnej strategii na rzecz konektywności UE–Azja, aby dostosować naszą filozofię i politykę konektywności do celu, jakim jest wzmocnienie roli UE jako rzeczywistego i niezbędnego podmiotu geopolitycznego i geoeconomicznego prowadzącego spójną narrację i sprzyjającego wymianie międzykulturowej, oraz zacieśnić partnerstwa z demokracjami na całym świecie podzielającymi nasze podstawowe wartości; mając na uwadze, że konkretne regionalne priorytety i polityki – takie jak Partnerstwo Wschodnie, europejska polityka sąsiedztwa, wspólny komunikat w sprawie stosunków z Ameryką Łacińską i Karaibami oraz przyszła strategia indopacyficzna – należy dostosować do strategii na rzecz konektywności;
3. z naciskiem stwierdza, że globalne wyzwania pogłębią się, jeżeli świat podzieli się na nieprzyjazne obozy lub ulegnie całkowitemu rozdrobnieniu; w związku z tym uważa, że należy promować konektywność jako zasadę dążenia do współpracy, zawsze gdy jest to niezbędne i możliwe;
4. podkreśla, że konektywność powinna stanowić jeden z kluczowych priorytetów działań UE z myślą o potwierdzeniu ambicji Europy, osiągnięciu bardziej aktywnej pozycji Europy w polityce światowej oraz stworzeniu warunków do współpracy Europy z innymi państwami – dwustronnie i na forach wielostronnych – w zakresie promowania konektywności zrównoważonej pod względem podatkowym, gospodarczym, społecznym i środowiskowym;
5. oczekuje, że strategia na rzecz konektywności pomoże wdrażać główne unijne polityki ramowe służące budowaniu silnej i sprawiedliwej Unii i inwestowaniu w pokojowe i oparte na szacunku stosunki międzynarodowe, przyczyniające się do postępu gospodarczego i społecznego – w tym na podstawie ambitnych umów handlowych wspomagających Europejski Zielony Ład i transformację cyfrową – oraz propagujące globalną sprawiedliwość;
6. uważa, że wspieranie zrównoważonej formy globalizacji będzie wymagać współpracy z państwami trzecimi we wdrażaniu porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju, jako podstawowych elementów strategii na rzecz konektywności;

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

7. jest zdania, że strategia na rzecz konektywności musi kompleksowo uwzględniać szerokie spektrum aspektów politycznych, gospodarczych, kulturalnych oraz związanych ze zrównoważonym rozwojem i z bezpieczeństwem w oparciu o podstawowe wartości UE i jej wspólne interesy, przewidywać wdrożenie szeregów projektów prezentujących nasze wartości, takie jak wolność, prawa człowieka, praworządność, demokracja, solidarność przeciwko dyskryminacji, zrównoważony rozwój, inkluzywność, przejrzystość w zakresie sprawiedliwości społecznej, równe warunki działania, wzajemność i przestrzeganie multilateralizmu opartego na zasadach, a także wzmocnić międzynarodową rolę UE jako podmiotu ustanawiającego normy; uznaje, że na jej wdrożenie należy przeznaczyć odpowiednie zasoby kadrowe i środki finansowe;

8. zachęca zainteresowane podmioty gospodarcze i społeczne oraz właściwych ekspertów branżowych na szczeblu UE i w państwach członkowskich do udziału w opracowywaniu i realizacji strategii na rzecz konektywności; wzywa Komisję do stworzenia odpowiednich forów umożliwiających takie uczestnictwo; z naciskiem stwierdza, że parlamenty muszą odgrywać aktywną rolę w kształtowaniu i nadzorowaniu polityki konektywności;

9. przypomina, że aby generować zrównoważony wzrost i zatrudnienie, trzeba inwestować w konektywność; zaznacza, że w inwestycjach tych należy respektować dobro publiczne, przejrzystość, efektywność rynku, równe warunki działania, w tym sprawiedliwy dostęp do rynków zamówień, i stabilność fiskalną, a jednocześnie unikać pułapki zadłużenia; podkreśla, że takie inwestycje powinny wspierać odporność gospodarczą, dekarbonizację gospodarki w myśl porozumienia paryskiego, rozwój nowych umiejętności siły roboczej oraz zgodność z wysokimi standardami ochrony środowiska i różnorodności biologicznej; ponadto zaznacza, że muszą one być zgodne z rygorystycznymi standardami UE w zakresie praw socjalnych i pracowniczych, przejrzystości, praw człowieka, należytej staranności, interoperacyjności i dobrego sprawowania rządów, a także umożliwiać wyrażanie opinii osobom, których dotyczą te projekty, w oparciu o odpowiednie, inkluzywne i publiczne konsultacje z zainteresowanymi podmiotami oraz otwarty dostęp, w tym dla lokalnych zainteresowanych podmiotów, takich jak MŚP;

10. zachęca wszystkie państwa europejskie – w tym państwa Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), państwa Bałkanów Zachodnich oraz państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa – do uczestnictwa w innej strategii na rzecz konektywności oraz do funkcjonalnej integracji poszczególnych rozwijających się regionów; zachęca Zjednoczone Królestwo do połączenia sił z UE w zakresie promowania strategicznej konektywności międzynarodowej, szczególnie w świetle niedawnego sprawozdania Izby Gmin w sprawie przyszłości polityki międzynarodowej Zjednoczonego Królestwa; jest zdania, że należy priorytetowo traktować projekty nadzorowane przez kilka państw europejskich;

11. przykłada wielką wagę do potrzeby uczciwej współpracy z naszymi partnerami oraz innymi odpowiednimi krajami i regionami, przy jednoczesnym wykorzystaniu miękkiej siły do promowania europejskich wartości i do zapewnienia silnych i trwałych partnerstw; uważa, że strategia na rzecz konektywności musi przynosić wspólne korzyści, gwarantować wzajemny dostęp do rynków i zapobiegać jednostronnym zależnościom lub pułapką zadłużenia, które zagrażają autonomii uczestniczących państw, oraz powinna być realizowana w duchu wzajemnego szacunku;

12. podkreśla kluczowe znaczenie regionu Bałkanów Zachodnich jako priorytetowego obszaru w ramach strategii na rzecz konektywności; uważa, że strategia ta może wytworzyć pozytywną synergię z innymi procesami politycznymi i gospodarczymi zachodzącymi w regionie, w szczególności z integracją regionalną; uważa, że obecne plany infrastrukturalne dla krajów Bałkanów Zachodnich, takie jak unijny program dotyczący sieci połączeń dla regionu Bałkanów Zachodnich, należy zharmonizować z tą strategią; z zadowoleniem przyjmuje dynamikę inwestycji w sieć połączeń na Bałkanach Zachodnich w kontekście planu gospodarczo-inwestycyjnego dla tego regionu; ponadto podkreśla znaczenie Partnerstwa Wschodniego oraz nacisku na łączność położonego we wspólnym komunikacie z dnia 18 marca 2020 r.;

### **Zarządzanie strategią na rzecz konektywności**

13. zaznacza, że strategia na rzecz konektywności musi być monitorowana i skoordynowana z dążeniem do konektywności wewnętrznej w UE oraz między UE a jej potencjalnymi państwami członkowskimi, np. poprzez transeuropejską sieć transportową (TEN-T) czy Inicjatywę Trójmorza, wzmocnienie wspólnych wartości, norm i interesów oraz zapewnienie współodpowiedzialności instytucji unijnych i państw członkowskich za realizację tej strategii; jest zdania, że bez czynnej odpowiedzialności państw członkowskich strategia ta będzie niekompletna;

14. podkreśla wielowymiarowy charakter strategii na rzecz konektywności, który będzie wymagać skutecznej koordynacji już istniejących strategii, polityk i projektów dotyczących konektywności i interoperacyjności międzynarodowej; oczekuje poprawy i usprawnienia istniejącej koordynacji między ESDZ a dyrekcjami generalnymi Komisji w tym zakresie;

15. podkreśla, że strategia na rzecz konektywności wymaga bardziej wyrazistego przywództwa i podziału kompetencji w Komisji na każdym odpowiednim szczeblu, w tym na szczeblu najwyższym; proponuje zatem, aby wdrażanie tej strategii było regularnie omawiane przez Grupę Komisarzy ds. Silniejszej Pozycji Europy na Świecie, która powinna działać jako organ koordynujący ds. konektywności, pod wspólnym przewodnictwem wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz koordynatora ds. konektywności w Komisji, najlepiej wiceprzewodniczącego wykonawczego;

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

16. zaleca, aby obsługę sekretariacką organu koordynującego ds. konektywności zapewniła ESDZ, zaś odpowiedni szczebel roboczy powinien obejmować wszystkich właściwych dyrektorów generalnych pod współprzewodnictwem sekretarzy generalnych Komisji i ESDZ w celu osiągnięcia maksymalnej synergii i skuteczności;

17. podkreśla znaczenie zaangażowania Parlamentu, Rady, państw członkowskich i parlamentów państw członkowskich w realizację strategii na rzecz konektywności; nalega, aby Komisja regularnie składała sprawozdania opisujące osiągnięcia w realizacji tej strategii, które powinny być szczegółowo omawiane przez Parlament i Radę; zachęca do powoływania krajowych koordynatorów ds. konektywności w rządach państw członkowskich; jest zdania, że utworzenie specjalnej grupy roboczej Rady mogłoby poprawić spójność konektywności i jej uruchomienie oraz zwiększyć poczucie odpowiedzialności za nią wśród państw członkowskich; proponuje, by w kwestiach związanych z konektywnością głosować większością kwalifikowaną, z wyjątkiem dziedzin istotnych dla bezpieczeństwa narodowego lub z nim związanych;

18. uważa, że wymiana informacji i aktywny udział odpowiednich zainteresowanych podmiotów, w tym unijnych instytucji finansowych, mają zasadnicze znaczenie dla powodzenia strategii na rzecz konektywności, z uwagi na obecne luki inwestycyjne w tym obszarze; zaleca utworzenie grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. konektywności międzynarodowej, jako organu doradczego przy Komisji, z udziałem przedstawicieli biznesu – w myśl propozycji z wspólnego komunikatu z dnia 19 września 2018 r., by utworzyć biznesową grupę doradczą – oraz społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych podmiotów, w tym zajmujących się prawami człowieka, środowiskiem i prawami pracowniczymi, a także międzynarodowych instytucji finansowych, ze szczególnym uwzględnieniem Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), jako banku UE, oraz zgodnie z kryterium parytetu płci;

19. jest głęboko przekonany, że banki rozwoju, agencje inwestycyjne i agencje kredytów eksportowych na szczeblu europejskim lub na szczeblu państw członkowskich powinny odgrywać centralną rolę w zarządzaniu inwestycjami w międzynarodowe projekty dotyczące konektywności, ze szczególnym uwzględnieniem motywowania sektora prywatnego do udziału w finansowaniu i realizacji projektów oraz w zapewnianiu doradztwa w zakresie potrzeb inwestycyjnych lub istniejących zasad ramowych, w zależności od poziomu rozwoju danego państwa; opowiada się za stworzeniem kompleksowego interfejsu dla sektora prywatnego;

20. przewiduje rolę EBI oraz Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju w tym kontekście; zdecydowanie uważa, że kluczowym elementem strategii na rzecz konektywności jest aktywne promowanie udziału sektora prywatnego w rentownych międzynarodowych projektach w zakresie konektywności; domaga się przyspieszenia obecnych prac nad wzmocnieniem europejskiej architektury finansowania rozwoju z myślą o potencjalnym utworzeniu pełnoprawnego europejskiego banku rozwoju; popiera współpracę z innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi w oparciu o europejskie wartości i interesy strategiczne;

21. podkreśla, że jeżeli strategia na rzecz konektywności ma być wiarygodna, musi obejmować niezbędne narzędzia i środki umożliwiające jej realizację w skali odpowiadającej poziomowi jej ambicji; docenia znaczne unijne środki finansowe na rzecz współpracy międzynarodowej, zwłaszcza wysokie dotacje w porównaniu z innymi światowymi mocarstwami – w latach 2014–2018 dotacje te wyniosły 345 mld EUR;

22. krytycznie odnosi się do faktu, że publiczna świadomość i widoczność międzynarodowego wkładu UE w promowanie i finansowanie polityki konektywności jest niedostatecznie rozwinięta, i wzywa do niezwłocznego wprowadzenia odpowiednich zmian; ponadto podkreśla, że trzeba rozwijać specjalną politykę komunikacyjną towarzyszącą strategii na rzecz konektywności, i wzywa do bardziej przejrzystego i skutecznego komunikowania korzyści płynących z tej strategii oraz jej osiągnięć i celów, aby zapewnić wsparcie niezbędne do jej pomyślnej realizacji; podkreśla potencjał sztandarowych projektów w tym zakresie;

23. uważa, że aby osiągnąć cele strategii na rzecz konektywności, należy przydzielić odpowiednie środki publiczne w WRF na lata 2021–2027; wzywa do uwzględnienia tej strategii w przyszłych rozporządzeniach dotyczących Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej oraz Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej III, tak by umożliwić UE skuteczną realizację celów tej strategii, wykorzystując programy finansowe UE, takie jak InvestEU, a w szczególności Europejski Fundusz na rzecz Zrównoważonego Rozwoju Plus, gwarancję na działania zewnętrzne, a także geograficzne instrumenty inwestycyjne, takie jak sąsiedzki fundusz inwestycyjny, Instrument Inwestycyjny dla Azji Środkowej i Instrument Inwestycyjny dla Azji; ponadto podkreśla możliwość udzielenia krajom partnerskim pomocy w rozwoju ich własnych mechanizmów finansowania;

24. uważa, że w strategii na rzecz konektywności należy stosować podejście wielowymiarowe, lecz jednocześnie wyraźnie ukierunkowane na definitywny zbiór priorytetów; z zadowoleniem przyjmuje godne uwagi włączenie unijnego programu na rzecz konektywności do 18-miesięcznego programu działań Rady pod prezydencją Niemiec, Portugalii i Słowenii; zwraca uwagę na znaczenie identyfikacji projektów sztandarowych w danych sektorach, które to projekty powinny mieć wysoką europejską wartość dodaną, leżeć w strategicznym interesie publicznym i demonstrować wyjątkowe podejście UE oparte na wartościach; wzywa Komisję i ESDZ, aby zaproponowały kryteria identyfikowania takich projektów;

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

25. z zadowoleniem przyjmuje takie inicjatywy, jak zasady inwestowania w infrastrukturę wysokiej jakości przyjęte przez G20 oraz rezolucja Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska w sprawie zrównoważonej infrastruktury; zachęca Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do promowania strategicznego podejścia UE do konektywności międzynarodowej na wszystkich forach wielostronnych i fakultatywnych, takich jak Zgromadzenie Ogólne ONZ, ASEM czy G7;

### **Priorytety strategii na rzecz konektywności**

#### *Transformacja ekologiczna*

26. podkreśla rolę UE we wdrażaniu porozumienia paryskiego przez promowanie –wśród innych inicjatyw – gospodarki o obiegu zamkniętym i inwestycji w odporność na zmianę klimatu; uważa, że reagowanie na zmianę klimatu, dekarbonizacja gospodarki oraz zachowanie różnorodności biologicznej i środowiska naturalnego powinny należeć do nadrzędnych priorytetów strategii na rzecz konektywności, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju infrastruktury wysokiej jakości; zwraca uwagę na zasadnicze znaczenie utrzymania istniejącej infrastruktury ekologicznych środków transportu w Europie i poza nią; wzywa do systematycznej ekologizacji odpowiednich inwestycji w konektywność; w związku z tym zaleca określenie przejrzystych kryteriów przetargowych, jeśli chodzi o koszty cyklu życia produktów lub usług oraz zgodność z normami i przepisami UE; uważa, że sprawiedliwa społecznie i zrównoważona ekologizacja współpracy na rzecz rozwoju, inwestycje w infrastrukturę we wszystkich dziedzinach, a w szczególności wymiar energetyczny to kwestie o wysokim priorytecie; uważa, że współpraca w zakresie alternatywnych źródeł energii i w zakresie efektywności energetycznej to sztandarowe projekty o kluczowym znaczeniu; sugeruje, że współpraca w zakresie rozwoju odnawialnych źródeł energii powinna stać się filarem konektywności między UE a Afryką; za jeden z głównych aspektów uznaje budowanie zdolności w zakresie zrównoważonego rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje ambitną współpracę naukową mającą na celu postęp w łagodzeniu skutków zmiany klimatu i przystosowaniu się do niej, ochronę różnorodności biologicznej oraz promowanie gospodarki o obiegu zamkniętym, zrównoważonego wzrostu i sprawiedliwej transformacji;

#### *Transport*

27. zdecydowanie zachęca do przyjęcia globalnego skoordynowanego podejścia polegającego na ścisłej współpracy z państwami trzecimi zmierzającej do przywrócenia i utrzymania konektywności, odpornej infrastruktury i branży transportowej jako wsparcia dla globalnych łańcuchów dostaw; z zadowoleniem przyjmuje współpracę między UE a Azją w zakresie takich inicjatyw jak program korytarza transportowego Europa-Kaukaz-Azja oraz promowanie nowych zrównoważonych inicjatyw transportowych z ważnymi partnerami azjatyckimi takimi jak Indie i Azja Środkowa;

28. podkreśla, że UE powinna połączyć dobrze rozwinięte ramy TEN-T z sieciami w Azji, a jednocześnie realizować swoje własne projekty TEN-T w UE, takie jak Rail Baltica i inne; wyraża zadowolenie z przyjęcia unijnego planu gospodarczo-inwestycyjnego dla Bałkanów Zachodnich oraz trwającego rozszerzania TEN-T w regionie Bałkanów Zachodnich i krajach Partnerstwa Wschodniego, które należy postrzegać jako kluczowy element strategii na rzecz konektywności z uwagi na ich położenie geograficzne; uważa, że należy wyznaczyć specjalnego koordynatora ds. TEN-T dla krajów objętych procesem rozszerzenia i należących do Partnerstwa Wschodniego;

29. podkreśla znaczenie połączeń kolejowych; zwraca uwagę na konieczność zapewnienia jednolitego systemu prawnego w zakresie kolejowego przewozu towarów na całym kontynencie euroazjatyckim; wzywa do rozszerzenia stosowania specyfikacji technicznych UE, w szczególności norm bezpieczeństwa dla kolejowego transportu towarów niebezpiecznych oraz zgodności z odpowiednimi wytycznymi OTIF<sup>(1)</sup> zgodnie z załącznikiem 2 do umowy o międzynarodowej kolejowej komunikacji towarowej<sup>(2)</sup>, a także do stworzenia nowych perspektyw gospodarczych poprzez otwarcie rynków i promowanie możliwości inwestycyjnych;

30. podkreśla znaczenie toczących się negocjacji w sprawie kompleksowych umów o transporcie lotniczym z krajami partnerskimi w Azji – w szczególności umowy między UE a Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) – które stworzyłyby sprawiedliwe i przejrzyste warunki rynkowe oparte na jasnych ramach regulacyjnych, a w szczególności na przestrzeganiu wysokich standardów Unii Europejskiej; podkreśla znaczenie wspierania przez UE krajów azjatyckich w łagodzeniu wpływu lotnictwa cywilnego na zmianę klimatu;

<sup>(1)</sup> Międzypaństwowa Organizacja Międzynarodowych Przewozów Kolejami.

<sup>(2)</sup> Umowa dotycząca międzynarodowego kolejowego transportu towarowego Organizacji Współpracy Kolei (OSŽD).

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

31. wzywa Komisję do dalszych postępów w jej inicjatywach w zakresie transportu morskiego w celu cyfryzacji i uproszczenia formalności administracyjnych oraz zwiększenia bezpieczeństwa morskiego w portach azjatyckich za pośrednictwem Międzynarodowej Organizacji Morskiej i umów o transporcie morskim; podkreśla znaczenie dalszej współpracy z państwami trzecimi w Azji poprzez odpowiednie umowy o transporcie morskim, które pomogłyby uregulować i ułatwić ruch morski oraz nadać mu bardziej zrównoważony charakter;

32. podkreśla, że strategia na rzecz konektywności musi zobowiązywać przewoźników z Azji do przestrzegania norm UE w sektorze transportu drogowego; apeluje o współpracę między Komisją a państwami członkowskimi w egzekwowaniu unijnych i krajowych przepisów w tym sektorze;

#### *Transformacja cyfrowa*

33. zwraca szczególną uwagę na fakt, że cyfryzacja jest kluczowym wymiarem XXI wieku, i podkreśla jej wpływ na codzienne życie każdej osoby na całym świecie; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie, aby postawiły sobie ambitniejsze cele w zakresie transformacji cyfrowej; oczekuje, że UE stanie się konkurencyjnym podmiotem globalnym w dziedzinie transformacji cyfrowej na równi z USA i Chinami; uznaje w związku z powyższym, że promowanie łączności cyfrowej i dostępu cyfrowego za pośrednictwem sieci o bardzo dużej przepływności opartej na światłowodach i 5G jest ważnym priorytetem dla UE; uważa, że rozwój otwartej strategicznej autonomii w tym sektorze musi obejmować dywersyfikację łańcucha dostaw producentów wyposażenia przez promowanie otwartej i interoperacyjnej architektury sieci oraz partnerstwa na rzecz transformacji cyfrowej z państwami trzecimi, które dzielą nasze wartości i wykorzystują technologię w pełnym poszanowaniu praw podstawowych; wzywa Komisję do uzależnienia projektów w zakresie konektywności realizowanych z państwami trzecimi od etycznego wykorzystywania technologii zarówno na szczeblu krajowym, jak i zagranicznym; podkreśla w związku z powyższym, że aspekt bezpieczeństwa ma pierwszorzędne znaczenie;

34. podkreśla, że UE, jako podmiot wyznaczający normy, powinna dążyć do objęcia współprzewodnictwa w dziedzinie tworzenia, ochrony oraz rozwoju międzynarodowych norm, standardów i praktyk w oparciu o pokojowe, bezpieczne, oparte na praworządności i otwarte środowisko ICT, zrównoważoną i odpowiedzialną cyfryzację, przy jednoczesnym wyeliminowaniu zagrożeń dla cyberbezpieczeństwa i z zapewnieniem ochrony praw człowieka i wolności w internecie, w tym ochrony danych osobowych;

35. zaleca, aby zacieśnić współpracę w zakresie ochrony danych z państwami ASEAN oraz z Indiami, Japonią, Stanami Zjednoczonymi, Australią, Kanadą, Koreą Południową, Nową Zelandią i innymi krajami w celu przyspieszenia podejmowania decyzji stwierdzających odpowiedni stopień ochrony w odniesieniu do przepływu danych; uważa, że postanowienia dotyczące handlu elektronicznego i handlu cyfrowego w umowach handlowych powinny służyć celom cyfrowego filaru strategii na rzecz konektywności; odnotowuje, że w odniesieniu do przepływu danych UE przedstawiła już propozycje w kilku negocjacjach zgodnie z przepisami o ochronie danych i ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych (RODO) <sup>(3)</sup>; zwraca uwagę, że decyzja dotycząca Japonii stwierdzająca odpowiedni stopień ochrony stanowi przykład dalszego pogłębiania integracji cyfrowej; opowiada się za powiązaniem programu działań na rzecz łączności cyfrowej z przyszłą globalną strategią UE na rzecz współpracy cyfrowej;

36. podkreśla, że infrastruktura 5G jest elementem strategicznej odporności Europy; wzywa Komisję do opracowania planu dotyczącego rozwoju europejskiej sieci 5G i stopniowego wycofania technologii 5G stworzonej przez państwa trzecie, które nie dzielą europejskich wartości i norm; wzywa Komisję do zdecydowanego uzależnienia projektów w zakresie konektywności realizowanych z państwami trzecimi od etycznego wykorzystywania technologii zarówno w kraju, jak i za granicą; z zadowoleniem przyjmuje postanowienia dotyczące cyberbezpieczeństwa zawarte w programie „Cyfrowa Europa” w odniesieniu do procedury udzielania zamówień; opowiada się za włączeniem podejścia opartego na zestawie narzędzi 5G do promowania łączności cyfrowej, biorąc pod uwagę możliwości jej eksterytorialnego stosowania; zachęca Komisję do podjęcia działań w kierunku powielenia unijnych umów w sprawie roamingu międzynarodowego w połączeniach komórkowych w umowach zawieranych z partnerami w dziedzinie konektywności; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę dotyczącą internetu nowej generacji oraz inwestycje w projekty z dziedziny infrastruktury cyfrowej, jak na przykład w projekt budowy podwodnego światłowodu łączącego Europę z Ameryką Łacińską; zaleca, aby Komisja określiła rzeczywiste potrzeby ukierunkowanej cyfrowej oficjalnej pomocy rozwojowej; proponuje, by Komisja propagowała jako sztandarowy projekt współpracę w zakresie rozwoju sieci 6G z krajami o podobnych zapatrywaniach;

#### *Wymiar międzyludzki*

37. uważa, że wymiar międzyludzki jest podstawowym filarem strategii na rzecz konektywności wymagającym dalszego określenia priorytetów; apeluje zatem o wzajemne możliwości mobilności między Europą a Azją; podkreśla potrzebę odpowiedniego finansowania dyplomacji publicznej;

<sup>(3)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

38. przywiązuje dużą wagę do promowania kontaktów międzyludzkich wśród studentów, osób odbywających staż zawodowy, młodych wysoko wykwalifikowanych pracowników, nauczycieli akademickich, społeczeństwa obywatelskiego, badaczy z organizacji pozarządowych, a także w branży kultury, jako klucza do wzajemnego zrozumienia i szacunku; opowiada się za taką współpracą opartą na inkluzywności, wzajemności i równouprawnieniu płci; wzywa w szczególności do wzmocnienia wymiaru młodzieży poprzez fora młodzieżowe, aby wzajemnie promować znajomość języków obcych, wymiany studentów i nauczycieli akademickich oraz wzajemne uznawanie dyplomów; w związku z powyższym opowiada się za otwarciem platformy eTwinning na kraje partnerskie w dziedzinie konektywności; przypomina o możliwościach wymiany regionalnej, np. między innowatorami, i współpracy między miastami; podkreśla, że dzięki konektywności Europa ma możliwość znalezienia się na skrzyżowaniu badań naukowych, innowacji i inwestycji; jest zdania, że w kontekście tego filaru należy zwrócić szczególną uwagę na kwestie dotyczące mniejszości;

39. pochwała inicjatywy przyjęte dla regionu Bałkanów Zachodnich mające na celu promowanie współpracy i wymiany młodzieży, a także kształcenia i szkolenia zawodowego, i zachęca do oferowania podobnych programów innym partnerom strategii na rzecz konektywności, począwszy od krajów Partnerstwa Wschodniego; zwraca uwagę, że konektywność między UE i regionem Bałkanów Zachodnich jest nieodłączną częścią tej strategii, gdyż kraje tego regionu stanowią potencjalne państwa członkowskie Unii;

40. wyraża uznanie dla organizacji Forum Młodych Liderów UE–ASEAN i Forum Myślicieli Strategicznych w lutym 2018 r. oraz Szczytu Młodych Liderów Fundacji Azja-Europa (ASEF) towarzyszącego szczytom ASEM; proponuje, aby konwencje te odbywały się regularnie, a podobne coroczne fora były również tworzone w ramach stosunków UE–Unia Afrykańska;

41. wzywa Komisję do dostosowania strategii na rzecz konektywności do przyszłej strategii UE na rzecz współpracy w dziedzinie badań naukowych i inwestycji; wzywa Komisję do stosowania strategicznego podejścia do współpracy w dziedzinie badań naukowych i innowacji przez zacieśnianie stosunków z partnerami o podobnych zapatrywaniach, w tym przez rozważenie statusu partnera stowarzyszonego oraz przez oparcie współpracy na takich uniwersalnych zasadach jak wolność nauki, otwarty dostęp, ochrona własności intelektualnej, równe warunki działania, rzetelność badawcza i ochrona danych osobowych; zachęca do przyjęcia polityki współpracy badawczej dla poszczególnych krajów; podkreśla znaczenie stworzenia kryteriów służących do identyfikacji sektorów o szczególnym znaczeniu w dziedzinie badań naukowych i innowacji, w tym w zakresie technologii podwójnego zastosowania;

#### *Handel, inwestycje, konkurencyjność i normy*

42. zwraca uwagę, że UE powinna zacieśnić więzi z krajami-gospodarzami i przedstawić im wiarygodną i zrównoważoną alternatywną ofertę finansowania konektywności;

43. uważa, że wymiar międzyludzki ma zasadnicze znaczenie również dla oparcia konkurencyjności na wartościach UE oraz dla skutecznej europejskiej dyplomacji gospodarczej;

44. uważa, że polityka handlowa powinna odgrywać zasadniczą rolę w osiągnięciu celów strategii na rzecz konektywności poprzez promowanie sprawiedliwego i zrównoważonego handlu i inwestycji; podkreśla znaczenie zwiększenia odporności gospodarczej dzięki dywersyfikacji łańcuchów dostaw, a także wzmocnieniu integracji regionalnej; podkreśla, że strategia na rzecz konektywności powinna iść w parze z wysiłkami zmierzającymi do zwiększenia dostępu do odnośnych rynków, w tym do zamówień publicznych, oraz promować otwarte i przejrzyste środowisko inwestycyjne otwierające możliwości i przyczyniające się do globalnej konkurencyjności; podkreśla znaczenie współpracy w zakresie należytej staranności, praw własności intelektualnej i oznaczeń geograficznych;

45. podkreśla zatem centralną rolę międzynarodowych norm środowiskowych, norm dotyczących zrównoważonego rozwoju i norm społecznych w umowach handlowych i inwestycyjnych; przypomina o przeglądzie 15-punktowego planu działania Komisji oraz o dyskusjach w Radzie na temat handlu i zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję do pełnego wdrożenia instrumentów ochrony handlu w celu zadbania o to, by przedsiębiorstwa europejskie nie były narażone na nieuczciwe praktyki handlowe, oraz do skutecznego wdrażania rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju zgodnie z porozumieniem paryskim, celami zrównoważonego rozwoju i konwencjami MOP, z myślą o opracowaniu strategii na rzecz konektywności i w dążeniu do zrównoważonej integracji; jest zdania, że Komisja i ESDZ powinny przyjąć bardziej strategiczne podejście do ogólnego systemu preferencji taryfowych, w tym poprzez intensyfikację działań na najwyższym szczeblu politycznym w celu zwiększenia jego skuteczności w odniesieniu do standardów praw człowieka, międzynarodowych norm pracy, ochrony środowiska i dobrych rządów;



Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

46. podkreśla znaczenie strategicznych stosunków i systemowej rywalizacji UE z Chinami oraz wzywa państwa członkowskie i instytucje UE, by przemawiały jednym głosem i przyjęły skoordynowane podejście wobec Chin; ponownie wzywa Chiny do kontynuowania ambitnej reformy Światowej Organizacji Handlu, w tym ustanowienia kompleksowych zasad dotyczących subsydiów w dziedzinie przemysłu, oraz dostrzega obawy dotyczące zakłócających rynek praktyk stosowanych przez chińskie przedsiębiorstwa państwowe, przymusowego transferu technologii i lokalizacji danych, nadwyżek mocy produkcyjnych i związanego z tym wywozu towarów po cenach dumpingowych oraz innych nieuczciwych praktyk handlowych; uważa, że rozszerzenie równych warunków działania na rynki państw trzecich ma zasadnicze znaczenie dla długoterminowych możliwości przedsiębiorstw europejskich;

47. podkreśla rolę międzynarodowych umów handlowych negocjowanych przez UE oraz znaczenie ich właściwego wdrażania; uważa, że konektywność powinna zostać uwzględniona w komunikacie Komisji w sprawie przeglądu polityki handlowej; zwraca uwagę na międzynarodowe normy i przejrzyste standardy w celu promowania infrastruktury wysokiej jakości i interoperacyjności sieci; wzywa Komisję do nadania istniejącym umowom ambitniejszego charakteru poprzez systematyczne włączanie polityki normalizacyjnej do dwustronnych partnerstw i umów handlowych w celu promowania wielostronnego ustalania norm i szerokiego stosowania norm uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym oraz przejrzystej współpracy regulacyjnej przy pełnym poszanowaniu prawa do regulacji;

48. jest zdania, że zaletami unijnego modelu polityki normalizacyjnej jest innowacyjność, otwartość i inkluzywność oraz że model ten trzeba wykorzystywać, aby nadal móc sprostać globalnej konkurencji między różnymi paradygmatami normalizacji; oczekuje, że Komisja odegra aktywną rolę w promowaniu polityki normalizacyjnej; zaleca zatem, by powierzyć odpowiedzialność za koordynację unijnej polityki normalizacyjnej urzędnikowi Komisji wysokiego szczebla, najlepiej komisarzowi do spraw rynku wewnętrznego; wzywa Komisję i ESDZ do bliższej koordynacji z demokratycznymi partnerami o podobnych zapatrywaniach na międzynarodowych forach poświęconych ustanawianiu norm, aby promować międzynarodowe normy wspierające demokrację, praworządność i prawa podstawowe;

#### Zdrowie

49. zwraca uwagę, że pandemia COVID-19 pokazała pilną konieczność priorytetowego traktowania sektora zdrowia jako nowego kluczowego obszaru współpracy, w szczególności w zakresie odporności systemów opieki zdrowotnej, dostępu do leków, sprzętu medycznego i szczepionek, zwiększenia autonomii UE w dziedzinie zdrowia, unikania jednostronnych zależności, zapewnienia bezpiecznych i zróżnicowanych łańcuchów dostaw produktów farmaceutycznych i związanych ze zdrowiem oraz wymiany najlepszych praktyk w dziedzinie zarządzania kryzysowego i polityki zapobiegania pandemiom, a także wzajemności w zakresie zarządzania podróżami i otwartymi granicami; proponuje powiązanie wysiłków w ramach Europejskiej Unii Zdrowotnej ze strategią na rzecz konektywności oraz partnerstwo z innymi mechanizmami regionalnymi takimi jak Centrum ASEAN ds. Kontroli Chorób Zakaźnych; podkreśla, że UE powinna wykorzystać konektywność w dziedzinie zdrowia, aby uczyć się na przykładach skutecznego zarządzania pandemią przez partnerów o podobnych zapatrywaniach, takich jak Nowa Zelandia, Republika Korei czy Tajwan;

50. zwraca uwagę na wnioski wyciągnięte z pandemii COVID-19 w odniesieniu do znaczenia skoordynowanych środków w celu zadbania o to, by globalne szlaki transportowe i łańcuchy dostaw pozostały otwarte i bezpieczne;

#### Bezpieczeństwo

51. jest przekonany, że należy pilnie rozwinąć wymiar bezpieczeństwa strategii na rzecz konektywności z uwagi na ryzyko, że konektywność może zostać wykorzystana jako broń; podkreśla potrzebę geopolitycznego podejścia do globalnej współpracy, aby UE mogła skutecznie stawić czoła nowym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa, w tym cyberbezpieczeństwa, łączności cyfrowej, infrastruktury krytycznej i potencjalnego podwójnego zastosowania technologii; podkreśla powagę zagrożenia terrorystycznego; zwraca uwagę na rosnące obawy dotyczące bezpieczeństwa w krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa; wzywa ESDZ i państwa członkowskie, by odgrywały bardziej proaktywną rolę w tych kwestiach;

52. podkreśla potrzebę rozwoju silniejszego wymiaru bezpieczeństwa w naszym partnerstwie z Afryką; przypomina o konkluzjach Rady z 2018 r. w sprawie zacieśnienia współpracy UE w zakresie bezpieczeństwa w Azji i w stosunkach z tym kontynentem; zwraca uwagę na rosnącą zasadność obaw UE dotyczących bezpieczeństwa w regionie Oceanu Indyjskiego i Spokojnego, które znajdują odzwierciedlenie w strategiach państw członkowskich dotyczących regionu Oceanu Indyjskiego i Spokojnego; popiera inicjatywę rozwoju wspólnej strategii UE i regionu Oceanu Indyjskiego i Spokojnego oraz współpracę z partnerami z regionu Oceanu Indyjskiego i Spokojnego, w tym wymiany wojskowe; uważa, że współpraca z regionem Oceanu Indyjskiego i Spokojnego powinna opierać się na takich zasadach przewodnich, jak otwartość, dobrobyt, inkluzywność, zrównoważony rozwój, przejrzystość, wzajemność i rentowność;

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

### **Partnerstwa dotyczące konektywności**

53. z dużym zadowoleniem przyjmuje ustanowienie partnerstwa między UE a Japonią dotyczącego zrównoważonej konektywności i infrastruktury wysokiej jakości, w ramach którego nacisk jest kładziony na zrównoważoną konektywność z Bałkanami Zachodnimi, Europą Wschodnią, Azją Środkową, regionem Oceanu Indyjskiego i Spokojnego i Afryką; wyraża nadzieję, że UE i Japonia będą aktywnie promowały partnerstwo dotyczące konektywności wśród odpowiednich grup docelowych oraz że uda im się rozpocząć realizację partnerstwa w pierwszej połowie 2021 r.;

54. z zadowoleniem przyjmuje umowę o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią, która weszła w życie 1 lutego 2019 r., oraz wzmożoną koordynację między EBI, Japońską Agencją Współpracy Międzynarodowej i Japońskim Bankiem Współpracy Międzynarodowej, w szczególności w zakresie finansowania konektywności ekologicznej; uważa, że regiony Bałkanów Zachodnich oraz Azji Południowo-Wschodniej zapewniają bardzo korzystne możliwości współpracy Japonii i UE w dziedzinie konektywności z innymi partnerami; dostrzega ogromny potencjał zaangażowania sektora prywatnego, w tym MŚP; ponadto opowiada się za zbadaniem aspektów bezpieczeństwa związanych ze współpracą Japonii i UE w zakresie konektywności, w tym bezpieczeństwa morskigo;

55. z dużym zadowoleniem przyjmuje trwające negocjacje w sprawie ustanowienia partnerstwa z Indiami dotyczącego konektywności; wyraża nadzieję, że rotacyjne prezydencje Rady Europejskiej oraz nadchodzące przewodnictwa Indii i Włoch w G20 wykorzystają tę możliwość do poczynienia postępów; zwraca uwagę na inicjatywę dotyczącą regionalnych połączeń infrastrukturalnych w Azji Południowej; odnotowuje uczestnictwo Indii w Inicjatywie Państw z Regionu Zatoki Bengalskiej na rzecz Wielosektorowej Współpracy Technicznej i Gospodarczej oraz Międzynarodowym Korytarzu Transportowym Północ-Południe; w związku z obecną sytuacją uważa, że Indie powinny odgrywać większą rolę oraz że należy dążyć do ściślejszej współpracy między UE a państwami Azji Południowej; opowiada się za pomocą w koordynowaniu różnych strategii w zakresie konektywności w Azji, których według Banku Światowego jest łącznie szesnaście;

56. przypomina, że również w interesie Federacji Rosyjskiej i Turcji leży, by stały się zainteresowanymi stronami w działaniach na rzecz konektywności między UE a Azją; jest skłonny w miarę możliwości współpracować z nimi; przyznaje, że w ostatnich dwóch dziesięcioleciach kraje Azji Środkowej odniosły znaczne korzyści ze ściślejszej integracji z gospodarką światową; uważa, że UE powinna odgrywać znacznie większą rolę i stać się jednym z głównych podmiotów w regionie, wykorzystując handel i inwestycje jako siłę napędową wspólnego dobrobytu; wyraża zaniepokojenie brakiem przejrzystości projektów finansowanych przez Chiny w Azji Środkowej; nalega, by nadać priorytetowe znaczenie wysokim standardom pracy i normom środowiskowym oraz zapewnić zdolność obsługi zadłużenia;

57. z zadowoleniem przyjmuje wymianę doświadczeń między UE a Koreą w sprawie partnerstwa na rzecz konektywności i ma nadzieję, że w 2021 r. uda się osiągnąć postępy w tym zakresie; opowiada się za ustanowieniem partnerstwa na rzecz konektywności między UE a ASEAN, które to partnerstwo miałyby być między innymi powiązane z już istniejącym centralnym planem na rzecz konektywności i listą projektów ASEAN; uznaje, że ponieważ region ASEAN jest trzecim co do wielkości – po USA i Chinach – partnerem handlowym UE, eksporterzy z UE odnoszą znaczne korzyści z zapewnienia lepszego dostępu do rynku i zacieśnienia współpracy poprzez kompleksowe umowy o partnerstwie; opowiada się za regionalną umową o wolnym handlu między UE a ASEAN; zachęca do wykorzystywania inwestycji w celu ograniczenia wylesiania i w celu dywersyfikacji zrównoważonego rolnictwa;

58. z uznaniem odnotowuje wyniki wspólnego oświadczenia ministerialnego UE–ASEAN z dnia 1 grudnia 2020 r. w sprawie konektywności i wzywa UE, aby natychmiast rozpoczęła opracowywanie i wdrażanie narzędzi i ram współpracy z ASEAN w zakresie konektywności;

59. zwraca uwagę na regionalne inicjatywy Australii na rzecz polityki konektywności oraz na wymianę wiedzy z Australią na temat konektywności na obszarach geograficznych będących przedmiotem zainteresowania; wzywa do ściślejszej współpracy z Australią w celu okazania solidarności między demokracjami; dostrzega potencjał współpracy z partnerami w dorzeczu Mekongu;

60. podkreśla potrzebę współpracy w zakresie konektywności z Tajwanem w celu wyciągnięcia wniosków z najlepszych praktyk w zakresie walki z pandemią COVID-19, zacieśnienia kontaktów międzyludzkich, zmniejszenia przepaści cyfrowej w regionie Azji Południowo-Wschodniej oraz zbadania możliwości zawarcia umowy inwestycyjnej między UE a Tajwanem;

61. wzywa Komisję do dokonania oceny umowy w sprawie regionalnego kompleksowego partnerstwa gospodarczego oraz roli Chin w jej ramach;

Czwartek, 21 stycznia 2021 r.

62. wyraża głębokie przekonanie, że UE powinna wzmocnić współpracę ze Stanami Zjednoczonymi; z zadowoleniem przyjmuje zainicjowaną przez Stany Zjednoczone koncepcję sieci Blue Dot Network; wzywa Komisję i ESDZ do współpracy ze Stanami Zjednoczonymi w sprawie BDN w celu wzmocnienia współpracy transatlantyckiej w zakresie opartej na zasadach i zrównoważonej konektywności, a jednocześnie podkreśla obawy w tym zakresie; wyraża nadzieję na przyszłą współpracę, w szczególności w odniesieniu do utrzymania wysokiej jakości norm dotyczących projektów w zakresie konektywności oraz wspierania zaangażowania sektora prywatnego;

63. popiera zobowiązania do wzmocnienia partnerstwa między UE, Ameryką Łacińską i Karaibami, jak podkreślono we wspólnym komunikacie z 2019 r., w tym w dziedzinach gospodarki cyfrowej i łączności; podkreśla znaczenie wzmocnienia partnerstwa z Ameryką Łacińską i Karaibami, które w pełni podzielają podstawowe wartości i interesy europejskie;

64. zwraca uwagę, że współpraca UE z Chinami w ramach platformy konektywności UE-Chiny przyniosła umiarkowane rezultaty; uważa, że inicjatywa „Jeden pas i jeden szlak” znajduje się w centrum stanowczej polityki zagranicznej Chin; jest skłonny rozważyć partnerstwo w związku z inicjatywą „Jeden pas i jeden szlak” w szczególnych przypadkach, gdy nie narusza to podstawowych zasad UE, gdy inicjatywa spełnia normy międzynarodowe oraz gdy projekty w jej ramach są kontrolowane przez Komisję w celu zapewnienia ich zgodności z normami i standardami UE, takimi jak normy społeczne, środowiskowe i podatkowe oraz zrównoważony rozwój, przejrzystość, włączenie społeczne, praworządność, poszanowanie praw człowieka i wzajemność, aby nie zwiększać międzynarodowego efektu dźwigni ułatwiającego wywieranie nacisku na państwa trzecie oraz aby zapewnić integralność wspólnego rynku i spójność polityczną UE; w związku z powyższym należy położyć nacisk na poprawę eurazjatyckiej infrastruktury transportowej, zwłaszcza w odniesieniu do multimodalnego i zrównoważonego transportu;

65. podkreśla znaczenie bieżących prac platformy konektywności UE-Chiny w jej wysiłkach na rzecz zbadania możliwości współpracy w dziedzinie transportu między rozszerzoną unijną siecią TEN-T a chińską inicjatywą „Jeden pas i jeden szlak”; podkreśla konieczność globalnego i kompleksowego podejścia w celu zapewnienia wolnej i uczciwej konkurencji dla przedsiębiorstw w dziedzinie rozwoju infrastruktury transportowej z Chinami, w tym przejrzystości i równych warunków działania; podkreśla zatem, że klauzule umowne w tej dziedzinie muszą być jak najbardziej przejrzyste i zapewniać ochronę podstawowych interesów UE;

66. zwraca uwagę, że polityka w dziedzinie konektywności powinna ograniczać negatywne skutki zewnętrzne, takie jak wpływ na środowisko i zanieczyszczenie; podkreśla znaczenie zrównoważonego charakteru całej strategii; zachęca UE do nawiązania współpracy z azjatyckimi krajami partnerskimi na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa i ochrony połączeń transportowych z Azją między innymi w zakresie przepływu danych, mobilności i cyberbezpieczeństwa;

67. podkreśla znaczenie regionów najbardziej oddalonych Europy, zwłaszcza tych położonych bliżej Azji, i zwraca uwagę na ich potencjał gospodarczy; zachęca Komisję do ułatwiania inwestycji na tych obszarach w celu wzmocnienia ich konektywności i pobudzenia ich gospodarek;

68. wzywa Komisję i ESDZ, by wypracowały solidne możliwości monitorowania strategii innych krajów i regionów na rzecz konektywności, w tym w odniesieniu do faktycznie wykorzystanych środków finansowych, skutków dla stabilności finansowej, zrównoważonego rozwoju, poszanowania praw człowieka, praworządności, dobrych rządów i zasad multilateralizmu; podkreśla potencjał podejścia „Drużyna Europy” w dążeniu do osiągnięcia synergii wysiłków UE i państw członkowskich w dziedzinie konektywności; opowiada się za współpracą z krajami partnerskimi w celu monitorowania długoterminowych skutków dla polityki strukturalnej, poprawy sytuacji przemysłowej i gospodarczej oraz zmniejszenia ubóstwa;

### **Konektywność globalna**

69. zdecydowanie podkreśla fakt, że w strategii należy zwrócić szczególną uwagę na konektywność z państwami sąsiedztwa europejskiego oraz z sąsiednim kontynentem Afryki, biorąc pod uwagę jej coraz większe znaczenie geopolityczne dla szeregu globalnych podmiotów; oczekuje, że w działaniach tych odzwierciedlone zostaną doświadczenia UE związane z polityką promowania konektywności realizowaną w Afryce poprzez współpracę na rzecz rozwoju; apeluje, by omówić ten cel na wysokim szczeblu z Unią Afrykańską oraz doprowadzić do zawarcia partnerstwa między UE a Afryką dotyczącego konektywności do końca 2021 r.;

70. wyraża uznanie dla Komisji i wiceprzewodniczącego komisji / wysokiego przedstawiciela za gotowość do przedstawienia strategii wobec Arktyki w 2021 r. i wzywa UE do aktywnego zaangażowania się na rzecz Arktyki; wyraża zaniepokojenie z powodu wpływu zmiany klimatu na ten wrażliwy region; zwraca szczególną uwagę, że ze względu na topnienie pokrywy lodowej na morzu może zostać potencjalnie otwarty nowy szlak żegludowy do Azji, który mógłby być również wykorzystywany do połączeń cyfrowych, takich jak kable światłowodowe, oraz przyjmuje do wiadomości chińską inicjatywę arktycznego jedwabnego szlaku; oczekuje, że zrównoważona konektywność będzie stanowić sedno tych wysiłków;

**Czwartek, 21 stycznia 2021 r.**

71. odnotowuje powodzenie pierwszego Europejskiego Forum Konektywności w 2019 r.; ubolewa nad odwołaniem forum w 2020 r. ze względu na pandemię COVID-19; z niecierpliwością oczekuje na kolejne forum, które odbędzie się w 2021 r., o ile pozwoli na to sytuacja związana z pandemią; jest zdania, że kolejne fora należy wykorzystać do zaangażowania wszystkich eurazjatyckich partnerów w dziedzinie konektywności, w tym Rosji i Chin, w wielostronne rozmowy na temat ich odnośnych wizji przyszłego ładu gospodarczego, politycznego i bezpieczeństwa w Eurazji;

72. oczekuje, że Komisja przedstawi nowe podejście do komunikacji i jasną narrację, aby zapewnić odpowiednią widoczność unijnej polityki konektywności i jej wyników oraz dostateczną rozliczalność w tym zakresie; zdecydowanie wzywa do przełożenia strategii UE na rzecz konektywności na jasny i atrakcyjny język oraz z wykorzystaniem pojęć wyrażających szczególne europejskie podejście do konektywności oparte na wartościach, a także do stworzenia jasnego planu działania w celu wdrożenia i pełnej realizacji tej strategii;

o

o o

73. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, państwom członkowskim oraz partnerom UE w dziedzinie konektywności.

---